

Barbara Szacoń-Wójcik

www.azjatyckiejezyki.pl

HIRAGANA

od podstaw

azjatyckie języki

podstawowa tabela znaków hiragany

Podstawowa tabela znaków hiragany to 5 samogłosek, do których kolejno dodajemy rzędy: k, s, t, n, h, m, y, r, w. Występuje też samodzielna spółgłoska n.

な na	た ta	さ sa	か ka	あ a
に ni	ち chi	し shi	き ki	い i
ぬ nu	つ tsu	す su	く ku	う u
ね ne	て te	せ se	け ke	え e
の no	と to	そ so	こ ko	お o
わ wa	ら ra	や ya	ま ma	は ha
を wo	り ri	ゆ yu	み mi	ひ hi
ん n	る ru	よ yo	む mu	ふ fu
	れ re		め me	へ he
	ろ ro		も mo	ほ ho

zasady

W języku japońskim rozróżniamy krótkie i długie samogłoski, wymawiane ok. 2 razy dłużej niż krótkie. Wszystkie samogłoski mogą ulec przedłużeniu, o ile zawierają się w pojedynczym znaku kanji, czyli jednej sylabie nie w znaczeniu pojedynczego znaku hiragany, a w brzmieniu całego słowa.

Na przykład w słowie *okaasan* (お母(かあ)さん) jest 5 znaków hiragany (o-ka-a-sa-n), ale przy wymowie sylaby są trzy: [o-kaa-san]. Słowo *oshiire* (押(お)し入(い)れ) odczytujemy jako [o-shi-i-re], a nie [o-shii-re] – ten niuans będzie potrzebny do prawidłowej wymowy przedłużeń, żeby było wiadomo, o jakie słowo chodzi.

Przedłużone samogłoski

A – Przedłużenie samogłoski a występuje stosunkowo rzadko i powstaje tylko przez jej podwojenie – wtedy do zgłoski zakończonej na a zapisuje się po prostu pojedyncze „a - あ”.

I – Powstaje przez dodanie do zgłoski zakończonej na i pojedynczego „i - い”, często na końcu wyrazu.

np. *oishii* – おいしい.

U – Powstaje przez dodanie do zgłoski zakończonej na u pojedynczego „u - う”.

np. *kuu* – くう.

E – Samogłoskę e odczytujemy z przedłużeniem, jeżeli po niej jest samogłoska „i - い”.

np. w słowie *ładny* – きれい (*kiree*).

O – Przedłużenie samogłoski o występuje w dwóch wariantach: poprzez dodanie „o - お” lub przez dodanie do zgłoski zakończonej na o samogłoski „u - う”.

np. *ryouri* – りょうり.

poćwicz pisanie

Czas na ćwiczenie pisania. Przy każdym znaku znajdziesz kolejność kresek oraz różne wersje zapisu (odmienne czcionki). Wiele osób ma problem z odróżnieniem znaków, gdy następuje zmiana czcionki i ten element ma Ci pomóc w nauce czytania różnych tekstów.

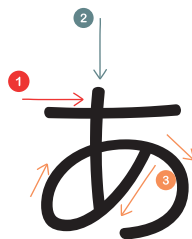
Zacznij od podążania za szlaczkiem, jak dziecko w przedszkolu, by następnie samodzielnie pisać znaczki. Jeśli wiesz, jak pisać, możesz od razu przejść do ćwiczeń.

Gambatte - Powodzenia!

Basia

Inne czcionki:

あ あ あ あ

あ あ あ あ あ あ あ あ

あ あ あ あ あ あ あ あ あ あ

.....

.....

.....

1.

Wybierz poprawny znak hiragany.

ka	あ	か	yu	ゆ	む	ba	ば	ぼ
ba	ば	は	ga	が	か	me	ぬ	め
mo	み	も	sa	き	さ	na	た	な
wa	れ	わ	ta	に	た	fu	ぶ	ふ
pi	び	び	ji	じ	ず	re	れ	わ
ri	い	り	wo	を	お	chi	ち	て
a	あ	お	ra	ち	ら	za	ざ	さ

Chociaż istnieją zasady dotyczące użycia sylabariuszy, to warto zauważyć, że wybór systemu zapisu często zależy od wizji autora tekstu.

2.

Popraw błędy w transkrypcji wyrazów.

ともだち – tomotachi (przyjaciel)	だいがくせい – daikase (student)
いしや – risha (lekarz)	べんごし – henkosi (prawnik)
きょうし – kiyoshi (nauczyciel)	さつか – kikka (pisarz)
かしゆ – kashi (piosenkarz)	かいしゃいん – gaishaina (pracownik firmy)
がくせい – kakuse (uczeń)	ひと – bito (człowiek)